

Núria Armengol (Vic, 1986) és bibliotecària d'art i actualment professora associada de la secció de Teoria de la Literatura de la Universitat de Barcelona. També escriu llibres d'història de Catalunya per a nens per a l'editorial Comanegra i programa el cicle de poesia La Cava Poesia a la Jazz Cava de Vic. El 2017 l'editorial valenciana de poesia Edicions del Buc li publica *Fractura*.

[ombres en el buit reclòs, mort follia] III

nit d'aire volvós
l'emoció transparent sona

s'enterboleix el buit escolta
liqua negra
es perfilen les arestes
es trastornen les ombres

la membrana tremola

la vena inspira plata fosa
el cos brilla estampa
rius d'argent calent

metal·litzant-se
tòxic encís
llueix a la fosca

contempla el guerrer vençut
amenança lucidesa

el metall el deforma

(Del poemari inèdit *Ècdisi*)

[fer nit blanca] VI

o la ràbia desplegada. pul·lula
enmig de l'aire. cau a raig. sobre l'asfalt.
potser. sembla argent amb tanta aigua.
una nit metal·litzada. davall eixorca i
ja res brilla. una espasa. apagada.
estirada t'amenança. però tu ja
no estàs mirant.

(Del poemari *Fractura*, Edicions del Buc, 2017)

Núria Armengol

[fer nit blanca] XII

espera nit.
de repòs, una gelera.
l'airefred vellutat protegeix
el res que resa entre pedres.
la llengua ressegueix
fins on el glaç topa.
estar sol, la ruïna encara.
per ser fos amb aquests raigs.
fora cambra el formigó
bloc a bloc no canvia.

(Del poemari *Fractura*, Edicions del Buc, 2017)

[l'altra plàstica] Mir a Mallorca

"... iniciándose el mal por delirio vago de persecución con carácter de intermitencia hasta hace unos dos meses, que se acentuaron estos delirios y se caracterizó el padecimiento por el cuadro de síntomas ya actualmente presente; depresión mental, confusión de ideas, apatía, abulia, alucinaciones acústicas y visuales de temas terroríficos, delirios, parafobias, angustia, sitofobia de impulsiones suicidas con intentos frustrados, por lo que opinamos que don Joaquim Mir padece melancolía angustiosa obsesionante."

Certificat-informe del pacient Joaquim Mir pel seu ingrés a l'Institut Pere Mata de Reus, ca. 1905.

fugint. reflectit revifant.
de colors tacats en rocs.
i opac. l'abisme quiescent. però.
més ver. com l'aigua trèmula.
confós confon l'amor. i mor.
el mar per Mir no és mur.

(Del poemari *Fractura*, Edicions del Buc, 2017)

Núria Armengol

[tranuitada paüra] II

bavalles d'angoixa vogeixen el crani dedins,
busquen embornals on empassar-se, encefelar.
les enterques rels beurades
barregen fases de germinació.

encara tot el que podria haver estat i no ha estat.

perpetua l'estada el mal dins el somni
venturosament adormit.

(Del poemari inèdit *Pànic*)